

Ὡς ἀντίδροσις ἴσως κατὰ τοῦ φυσικισμοῦ ἀίχρηνεῖς ὁ Συμβολισμὸς, ὅστις εἰς τὴν ποίησιν διεδέχθη τὸν Παρνασσικισμόν, δίνει καὶ οὗτος μετὰ μίαν τὸσον περτωδῆ κίνησιν νὰ περιπέσῃ, ἂν δὲν περιέπεσεν ἤδη εἰς ἀχρηστίαν.

Ἡ ἀπόλυτος ἔλλειψις πικρῶς ἰθύνοντος δόγματος, ἢ κυριαρχούσης σχολῆς περὶ τὴν ἀπό τοῦ 1880, ἔτους εἰς τὸ ὅποιον τῷ ὄντι ὅλοι αἱ φιλοσοφίαι ὑπόκεινται εἰς τὴν καταφανεστάτην ἀλληλεπίδρασιν, σώζουσι ὅμως ἐκάστη ἰδιαιτέραν τινὰ ἀτομικότητα.

Παράγοντες κύριοι τοῦ μεγάλου καὶ περιφανεῦς αὐτοῦ χωνευτηρίου τῶν παγκοσμίων διανοητικῶν τάσεων καὶ ἀντιλήψεων εἶνε ὁ Q. Eliot ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τὰ ἔργα του: Adam Bede· Silas Marner· Daniel deronda, ὁ Dostoi-evski καὶ ὁ Tolstoi ἐν Ρωσίᾳ, τοῦ, ὁποῖους ἀκολουθεῖν οἱ Σκανδιναβοὶ Ἰψεν καὶ Μπζέρντον, οἱ Γερμανοὶ Σούδερμαν, Χάουπτμαν καὶ Νίτσε, οἱ Ἴταλοὶ ντ' Ἀνούντσιο καὶ Φογκιατσάρο καὶ ὁ μέγας πολωνὸς Σιεγκιέβιτς.

Ἄν καὶ οἱ κριταῖοι οὗτοι διανοηταὶ εἶνε τὸσον διαφορετικοὶ ἀπ' ἀλλήλων, τὸσον κατὰ τὸν ἔθνικόν αὐτῶν χαρακτήρα ἐν τούτοις αἱ ἀντιθέσεις τῶν αὐτῶν μὴ δυνηθεῖσαι νὰ ἐπιβάλλωσι σχελὴν ἢ σύστημά τι χαρακτηρηστικόν τῶν τάσεων ἐκείνης, ἀφήνουσι νὰ ἀναλύωσι τὴν κωμῆν καὶ σταθερὰ ἢ πεποίησις. ὅτι ὁ κόσμος κυλιόμενος ἢ αἰμοσταζῶν σύρεται ἀκαθέκτω; πρὸς ἓνα χωνευτήριον μόνομορον.

OH. BAUDELAIRE

Η ΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΚΑΜΠΑΝΑ

Εἶνε γλυκὸ καὶ εἶνε πικρὸ σὰν πέφτει ἔξω τὸ πιόνι
νὰ κάθειραι, ν' ἀκοῦς κοντὰ στὴ φλόγα ποῦ ὄλο πάλλει
τὸ γυῖπο τοῦ καμπαναριοῦ ποῦ σιγίλιά σηκώνει
τις μακρονεῖς ἐνθόμησες ὅταν τὴν νύχτα ψάλλει.

Εὐτυχομένη ἢ ἀγρυπνῆ μετὰ τὸ γερὸ λαιμὸ τῆς
καμπάνα, ποῦ στὰ γερατειὰ δύγαμι τόση δαίχνας
ὅπως ὁ γέρος ποῦ ἀγρυπνᾷ μεσ' στὴ σκιερὴ στρατιώτης
καὶ ἐκείνη τὴ θρησκευτικὴ φωνὴ τῆς πάντα ρίχνει.

Ἐμένα, ράγισε ἡ ψυχὴ μου καὶ ὅταν λυπημένη
μετὰ τὰ τραγούδια τῆς ζητᾶ τὴ νύχτα νὰ γεμίση
μοιάζει συχνὰ στὴν κατωχινιά ἢ φωνὴ τῆς ἢ σβυσμένη
μετὰ πληγωμένου βογγητὸ ποῦ ἔχουνε λησιμονῆσει
κάτω ἀπὸ πτώματα σοροῦ, πλάγι σ' αἱμάτων λίμνη,
καὶ ἀείνητος σ' ἀτέλειωτον ἀγῶνα σιγοσβύνει.

ΧΡ. ΕΣΠΕΡΑΣ